

REPUBLIKA SLOVENIJA		
INFORMACIJSKI POOBlašČENEC		
Prejeto:	11-04-2011	Sig znak:
		OMS
Vrednost:	Vredn.:	Priloge:
Št. zadeve: 090-109/2010/18		

TU 1003/2010-43

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije v Ljubljani je v senatu pod predsedstvom višje sodnice svetnice mag. Darinke Dekleva Marguč, ob sodelovanju višjih sodnikov mag. Damjana Gantarja in izr. prof. dr. Boštjana Zalarja kot članov senata ter pravosodne svetnice Tine Tratnik kot zapisnikarice, v upravnem sporu, ki ga je sprožila tožeča stranka Javni zavod Lekarna Ljubljana, Komenskega ul. 11, Ljubljana, ki jo zastopa Odvetniška družba Avbreht, Zajc in partnerji, o.p., d.o.o. iz Ljubljane, proti toženi stranki Republiki Sloveniji, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana, zaradi dostopa informacij javnega značaja, o tožbi tožeče stranke zoper odločbo tožene stranke št. 090-109/2010/4 z dne 23. 6. 2010, na nejavni seji dne 30. 3. 2011

razsodilo:

Tožba se zavrne.

Obrazložitev:

Tožeča stranka je kot prvostopenjski organ je delno ugodil zahtevi prosilke (v nadaljevanju: stranka z interesom) za posredovanje podatkov o zneskih izplačane delovne uspešnosti za december 2009 in januar 2010, in sicer tako, da ji je posredoval podatek o bruto znesku za delovno uspešnost za meseca december 2009 in januar 2010. Tožeča stranka se v obrazložitvi odločbe sklicuje na 1. odstavek 38. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS št. 108/09 – UPB in nadaljnji, v nadaljevanju: ZSPJS), ki določa, da so plače v javnem sektorju javne, pri čemer so javnosti dostopni podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, osnovnih plačah, o dodatkih ter delu plače za delovno uspešnost, razen dodatka za delovno dobo. Nadalje je v 6. odstavku istega člena določeno, da so ne glede na določbo 1. odstavka tega člena javnosti dostopni individualni podatki o znesku celotne bruto plače vsakega javnega uslužbenca in vsakega funkcionarja brez zmanjšanja za morebitne odbitke iz naslova izvršbe, kreditov ali drugih osebnih obveznosti. V 3. točki 1. odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS št. 51/06 - UPB, dalje ZDIJZ) je določeno, da organ zavrne prosilcu dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Prvostopenjski organ je presodil, da bi posredovanje podatkov o izplačilu delovne uspešnosti na način, iz katerega bi bila razvidna višina izplačil za posameznega poimensko navedenega delavca, s pomočjo katerih bi bilo mogoče identificirati delavca, na katerega se izplačilo posamezne delovne uspešnosti nanaša, pomenilo kršitev varovanja osebnih podatkov, ki jo

določa Zakon o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS št. 94/07 – UPB, dalje ZVOP-1). Iz navedenih razlogov je prvostopenjski organ odločil, da predstavlja informacijo javnega značaja le podatek o skupni masi bruto izplačil delovne uspešnosti in je zato vlogi stranke z interesom delno ugodil tako, da ji je posredoval le ta podatek.

Stranka z interesom se je zoper prvostopenjsko odločbo pritožila, drugostopenjski organ pa je pritožbi ugodil, izpodbijano odločbo prvostopenjskega organa odpravil in naložil prvostopenjskemu organu, da mora v roku petih dni od prejema odločbe posredovati podatke o bruto zneskih izplačane delovne uspešnosti za december 2009 in januar 2010, in sicer v obliki fotokopij plačilnih list za vse zaposlene pri tožeči stranki, pri čemer je dolžan na plačilnih listih prekriti vse osebne podatke, razen imena in priimka javnega uslužbenca in vse podatke o izplačilih, razen tistih, ki jih stranka z interesom zahteva, to so podatki pod oznako D030 (delovna uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu). Drugostopenjski organ se je osredotočil na vprašanje, ali je podatek o delovni uspešnosti, ki je javnemu uslužbencu izplačana iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu, javen, in s tem prosto dostopen pravnim in fizičnim osebam. Meni, da ta podatek je javen. Po določbi 1. odstavka 38. člena ZSPJS so plače v javnem sektorju javne, pri čemer so javnosti med drugim dostopni tudi podatki o delu plače za delovno uspešnost. Poznamo več vrst delovnih uspešnosti (redna delovna uspešnost, delovna uspešnost iz naslova povečanega obsega dela in delovna uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu). V 1. odstavku 38. člena ZSPJS je govora o delovni uspešnosti na splošno, ne da bi zakon posebej omenjal, katere vrste delovna uspešnost je mišljena. Razen tega izplačevanje delovne uspešnosti iz naslova prodaje blaga in storitev ni povsem prosto. Prihodki iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu ne morejo imeti statusa popolnoma zasebnih prihodkov. Te prihodke pridobiva organ z istimi sredstvi, s katerimi se izvaja tudi javna služba. Ti prihodki nimajo statusa prihodkov nejavne oziroma zasebne narave. Drugostopenjski organ tudi meni, da ime in priimek javnega uslužbenca v povezavi s podatki iz 1. odstavka 38. člena ZSPJS nista varovana osebna podatka po določbah ZVOP-1. Pri vprašanju dopustnosti in zakonitosti posredovanja osebnih podatkov uporabnikom osebnih podatkov, je treba upoštevati splošne določbe o pravnih podlagah za obdelavo osebnih podatkov iz 8., 9. in 10. člena ZVOP-1. Posredovanje osebnih podatkov uporabnikom je tako dopustno, če obstaja za posredovanje osebnih podatkov izrecna podlaga v zakonu. Ta zakonska podlaga je 1. odstavek 38. člena ZSPJS, po katerem so plače v javnem sektorju, vključno z delom plače za delovno uspešnost, javne. Javni uslužbenec dobi dodatek za delovno uspešnost v povezavi z opravljanjem svojega dela, kar pomeni, da gre za podatke, povezane z opravljanjem delovnega razmerja javnega uslužbenca. Na podlagi 1. alineje 3. odstavka 6. člena ZDIJZ se dostop do teh podatkov dovoli kljub morebitnim izjemam, navedenim v 1. odstavku tega člena.

Tožeča stranka v tožbi navaja, da je iz 2. člena Uredbe o delovni uspešnosti iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu (Uradni list RS, št. 97/2009, v nadaljevanju Uredba) razvidno, da uporabnik proračuna v letnem poročilu posebej prikazuje sredstva in vire financiranja za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu ter iz naslova nejavnih prihodkov iz izvajanja javne službe. Iz dikcije tega člena izhaja, da je potrebno ločiti delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu ter iz naslova nejavnih prihodkov iz izvajanja javne službe, kar pomeni, da se ločijo javni in zasebni prihodki. Zaradi tega zasebni prihodki predstavljajo zasebnopravno dejavnost v javnem sektorju in tožeča stranka meni, da niso vsi podatki o delovni uspešnosti javno dostopni. Podatki o delovni uspešnosti iz naslova nejavnih prihodkov iz izvajanja javne službe niso javno dostopni, zaradi česar je tožena stranka napačno uporabila materialno pravo, torej določbe ZSPJS, Uredbe in ZDIJZ, s tem, ko je odločila, da je tožeča stranka dolžna razkriti podatke o celotni delovni uspešnosti in ne samo del teh podatkov. Razen tega v 1. odstavku 38. člena ZSPJS piše, da so plače v javnem sektorju javne, pri čemer so javnosti dostopni podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, o osnovnih plačah, o dodatkih ter delu plače za delovno uspešnost, razen dodatka za

delovno dobo. Iz razlage tega določila pa ni javno dostopen podatek o imenu in priimku javnega uslužbenca. Javno dostopni so samo podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji. Nadalje je v 6. odstavku 38. člena ZSPJS določeno, da so ne glede na določbo 1. odstavka 38. člena javnosti po postopku, ki ga ureja ZDIJZ, dostopni individualni podatki o znesku celotne bruto plače vsakega javnega uslužbenca in vsakega funkcionarja brez zmanjšanja za morebitne odbitke iz naslova izvršbe, kreditov ali drugih osebnih obveznosti. Tožeča stranka meni, da besedna zveza individualni podatki ne vključuje osebnega imena in priimka javnega uslužbenca, saj se individualnost v tem primeru nanaša le na podatke in ne na osebo, torej ne vključuje razkritje identitete javnega uslužbenca. Sicer pa je namen zakonodajalca dosežen že z razkritjem celotne bruto plače posameznega javnega uslužbenca glede na delovno mesto, zato razkritje imena in priimka ni potrebno. Namen zakona je transparentnost poslovanja ter poraba javnih sredstev in je razkritje osebnega imena in priimka povsem nesorazmerno. Sicer pa tudi če bi se štel, da je po 6. odstavku 38. člena ZSPJS javno dostopen podatek o imenu in priimku javnega uslužbenca, pa v 1. odstavku 38. člena ZSPJS taka individualizacija ni predvidena. Prvi odstavek 38. člena ZSPJS ne predvideva razkritja osebnega podatka in priimka. Z izvršitvijo odločbe bi lahko prišlo do posredne ali neposredne diskriminacije delavcev tožeče stranke pri iskanju nove zaposlitve. Podatek o dodatku za delovno uspešnost, ki je razkrit skupaj z osebnim imenom in priimkom, predstavlja osebno okoliščino, ki bi lahko ovirala delavca pri nadaljnjem zaposlovanju, kar pa je po 6. členu Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS št. 42/02 in nadaljnji) prepovedano. Tožena stranka se sklicuje tudi na svoje mnenje z dne 12. 5. 2010, vendar pa tožeča stranka poudarja, da so njena mnenja neobvezujoča in nezavezujoča, saj lahko razlago zakona podajajo samo Državni zbor RS z avtentično razlago zakona ali sodišča z izoblikovano sodno prakso. Po 3. točki 1. odstavka 6. člena ZDIJZ pristojni organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebne podatke, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. S posredovanjem podatkov o izplačilu delovne uspešnosti na način, iz katerega bi bila razvidna višina izplačil za posameznega poimensko navedenega delavca, bi to pomenilo kršitev varovanja osebnih podatkov, ki ga določa ZVOP-1. Tožeča stranka se pri tem sklicuje tudi na sodbo Upravnega sodišča RS opr. št. U 1934/2007 in sodbo ESP C-465/00 z dne 20. 5. 2003. Iz slednje izhaja, da mora pristojni organ s pomočjo načela sorazmernosti presoditi tudi, ali je potrebno in relevantno razkriti imena prejemnikov plače. Tožena stranka pa načela sorazmernosti ni obrazložila. Iz citirane sodbe upravnega sodišča pa je razvidno, da je upravno sodišče v podobnem primeru zaključilo, da bi zahtevano informacijo moral zavezanec opredeliti z navedbo vseh desetih dokumentov in jih opredeliti z ločevalnimi znaki, tako da ne bi bila razvidna imena in priimki, ter nato navesti, kaj se iz teh dokumentov izloči. Podana pa je tudi bistvena kršitev določb postopka, ker tožena stranka ni pritegnila k postopku vseh oseb, katerih pravice ali pravne koristi bi bile ogrožene z izdajo izpodbijane odločbe. Na podlagi 1. odstavka 43. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo in nadaljnji, v nadaljevanju ZUP) ima pravico udeleževati se postopka tudi oseba, ki izkaže svoj pravni interes. Tudi tu se tožeča stranka sklicuje na sodno prakso upravnega sodišča. V potrditev navedenega, da osebno ime in priimek predstavljajo izjemo od dostopa do informacij javnega značaja, pa izhaja tudi iz Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS št. 45/2010), ki določa, da se na spletni strani objavijo osebno ime in funkcija zavezanca, to pa so poklicni funkcionarji, nepoklicni župani, podžupani, uradniki na položajih, poslovodne osebe in osebe, odgovorne za javna naročila. Zakonodajalec pa med zavezance ni navedel vseh javnih uslužbencev. Razen tega je stranka z interesom pri tožeči stranki zaposlena in zasleduje svoj zasebni interes in ne javnega interesa in bi posredovanje teh podatkov predstavljalo izigravanje namena dostopa do informacij javnega značaja. Tožeča stranka predlaga, naj sodišče izpodbijani akt odpravi in zadevo vrne v ponovno odločanje toženi stranki, podrejeno pa, naj izpodbijano odločbo odpravi in s sodbo samo odloči o stvari tako, da zahtevo stranke z interesom zavrne. V obeh primerih zahteva povrnitev stroškov postopka z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

Tožena stranka v odgovoru na tožbo meni, da to, da se sredstva in viri financiranja za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu ter iz naslova nejavnih prihodkov prikazujejo ločeno, ni argument zoper javnost teh podatkov. Tožena stranka tudi meni, da po logični razlagi 1. odstavka 38. člena ZSPJS zakonske zahteve o javnosti plač v javnem sektorju ni mogoče doseči drugače, kot da se ta javnost poveže s posameznim funkcionarjem ali javnim uslužbencem, ki prejema plačo v javnem sektorju. Drugačna razlaga bi pomenila, da je zakonska določba o javnosti plač brezpredmetna. To izhaja še posebej iz dejstva, da je kot javen določen tudi podatek o delu plače za delovno uspešnost. Tega podatka ne bi imelo nobenega smisla določiti kot javnega, če bi bil izkazan za posamezno delovno mesto, naziv ali funkcijo in ne za posameznika, ki dela v oziroma na tem delovnem mestu, nazivu ali funkciji. Po odločbi 5. odstavka 38. člena ZSPJS določbe iz 1. odstavka ne veljajo za podatke o plačah javnih uslužbencev v obveščevalnih in varnostnih službah. Torej je imel zakonodajalec v 1. odstavku 38. člena ZSPJ v mislih posamezne javne uslužbenca z imenom in priimkom. V nasprotnem primeru ne bi bilo nobenega razloga, da se javnosti odtegujejo podatki o plačah javnih uslužbencev, ki delajo v obveščevalnih in varnostnih službah. To, da je javen podatek o imenu in priimku javnega uslužbenca, ki to plačo prejema, izhaja tudi iz 3. odstavka 6. člena ZDIJZ, po katerem je možnost uporabe izjem, kadar je zahtevana informacija povezana z opravljanjem delovnega mesta javnega uslužbenca. Šesti odstavek 38. člena ZSPJS pa pomeni le to, da se kot javen posredno opredeljuje tudi podatek za delovno dobo, ki je del celotne bruto plače. Kadar se zahteva podatek o celotni bruto plači posameznega javnega uslužbenca, torej dodatka za delovno dobo ni potrebno odšteti od zneska, medtem ko samostojen podatek o dodatku za delovno dobo posameznega uslužbenca ni informacija javnega značaja glede na 1. odstavek 38. člena ZSPJS. Izjema iz 3. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ pa je presežena v vseh primerih, ko so izpolnjeni pogoji iz 3. odstavka 6. člena ZDIJZ. V 1. alineji 3. odstavka 6. člena ZDIJZ je določeno, da se ne glede na izjeme, določene v 1. odstavku 6. člena (torej tudi v primeru, ko gre sicer za varovane osebne podatke) dostop do zahtevane informacije dovoli, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, razen v primerih iz 1. in 5. do 8. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ ter v primerih ko zakon, ki ureja javne finance, ali zakon, ki ureja javna naročila, določata drugače. Oseb, ki naj bi jih drugostopenjski organ moral pritegniti v postopek, tudi tožeča stranka ni pritegnila v postopek. Tožena stranka meni, da njena odločba ne more vplivati na pravice ali pravne koristi teh oseb. Te osebe bi v postopku lahko varovale kvečjemu svoj dejanski, ne pa tudi pravni interes. Nestrinjanje posameznika, na katerega se nanaša informacija javnega značaja, ni razlog, ki bi ga bilo mogoče kakorkoli upoštevati. Zaposleni pri tožeči stranki so javni uslužbenci, ki so s tem, ko so sprejeli delo v javnem sektorju, sprejeli tudi dejstvo, da so določeni podatki, povezani z njihovim delovnim razmerjem, javni. Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije ne more biti relevanten argument zoper javnost imena in priimka in podatka o delu plače javnih uslužbencev v konkretnem primeru. Ta zakon določa javnost imena in priimka za vse javne uslužbenca, ki po oceni zakonodajalca delajo na področjih, kjer obstaja možnost korupcije. Ostali javni uslužbenci pa v ta zakon ne sodijo in je v tem edini razlog, da njihova imena in priimki v povezavi z njihovim premoženjem niso določeni kot javni. Po ZDIJZ je nepomembno, kakšne motive posamezni prosilec zasleduje z zahtevo za dostop do informacij javnega značaja, prosilec ni potrebno izkazati pravnega interesa. To velja za tožbeno navedbo, češ da stranka z interesom v konkretnem primeru zasleduje zasebni interes. Tožena stranka predlaga, naj sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrne.

Stranka z interesom v odgovoru na tožbo navaja, da ne zahteva podatkov o celotni delovni uspešnosti, ampak le podatke pod oznako D030 (bruto znesek izplačane delovne uspešnosti iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu) in sicer poimensko za vse zaposlene. Tožeča stranka je toženi stranki dostavila fotokopije plačilnih listov s pojasnilom, da v drugi obliki podatkov o delovni uspešnosti iz naslova prodaje blaga in storitev ne trgu ne vodi, to pa ne drži. Pri pomočnici

direktorja za kadrovsko področje ji je bil za trenutek pokazan seznam zaposlenih z njihovimi delovnimi uspešnostmi. Podatek o delovni uspešnosti je zahtevala, ker obstaja sum o netransparentnosti poslovanja tožeče stranke in porabe javnih sredstev. Delovne uspešnosti nekaterih niso skladne z analiznimi podatki o uspešnosti njihovih poslovnih enot, ki jih dobivajo vsak mesec. Želi, da se ugotovi transparentnost poslovanja tožeče stranke in porabo teh sredstev. Priimek in ime javnega uslužbenca v povezavi s podatki iz 1. odstavka 38. člena ZDIJZ nista varovana osebna podatka. Javni uslužbenec dobi dodatke za delovno uspešnost v povezavi z opravljanjem svojega dela, kar pomeni, da gre za podatke, povezane z opravljanjem delovnega razmerja javnega uslužbenca.

Tožeča stranka v pripravljalni vlogi z dne 21. 9. 2010 ponovno poudarja, da iz dikcije 1. odstavka 38. člena ZSPJS izhaja, da javnosti ni dostopen podatek o imenu in priimku javnega uslužbenca. Zahtevi po transparentnosti je zadoščeno že z navedbo delovnega mesta, naziva ali funkcije javnega uslužbenca. Namen 5. odstavka 38. člena ZSPJS pa je po mnenju tožeče stranke v tem, da se povsem izključi javnost plač v sektorju, ki skrbi za varnost državljanov in za državno varnost. Šesti odstavek 38. člena ZSPJS pa si tožeča stranka razlaga tako, da se besedna zveza individualni podatki ne nanaša na osebo, torej na javnega uslužbenca, ampak zgolj na podatke. Tožeča stranka še meni, da so odločbe ZSPJS glede javnosti plač javnih uslužbencev *lex specialis* glede na določbe ZDIJZ in da se v konkretnem primeru 3. odstavek 6. člena ZDIJZ ne uporablja. V 3. odstavku 6. člena ZDIJZ je določeno, da je podatek o uporabi javnih sredstev javen, vendar se to nanaša na podatek o sami porabi javnih sredstev brez navedbe osebnega imena javnega uslužbenca. Sicer pa tožeča stranka nima dokumenta, ki bi vseboval osebno ime javnega uslužbenca in podatek o delovni uspešnosti iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu. Stranka z interesom k odgovoru na tožbo ni predložila nobenega dokaza, iz katerega bi izhajalo, ali obstaja utemeljen sum o netransparentnosti poslovanja tožeče stranke in porabe javnih sredstev in da zato potrebuje podatke o delovni uspešnosti.

Stranka z interesom v pripravljalni vlogi z dne 5. 10. 2010 navaja, da imajo zaposleni z enakim nazivom in delovnim mestom, upoštevaje tudi delovno dobo, zelo različno bruto plačo zaradi postavke pod delovno uspešnostjo iz prodaje blaga in storitev na trgu, kar omogoča netransparentnost poslovanja in porabe javnih sredstev. Ta del plače je zelo variabilen in znaša tudi do 80% osnovne plače. Znani so kriteriji in merila za ocenjevanje delovne uspešnosti, ti kriteriji pa se ne upoštevajo. Imena in priimki javnih uslužbencev so informacije javnega značaja, saj se tudi v medijih pojavljajo imena in priimki najbolj plačanih javnih uslužbencev z njihovimi bruto plačami.

Tožeča stranka v pripravljalni vlogi z dne 22. 10. 2010 navaja, da je namen načela transparentnosti porabe javnih sredstev v tem, da je razvidno, za kakšne namene se porabijo javna sredstva, torej kakšen del javnih sredstev se porabi za plače javnih uslužbencev. Tožeča stranka ima izdelan Pravilnik o izplačevanju sredstev za delovno uspešnost, ki je v skladu z ustreznimi predpisi. Porabo sredstev pri toženi stranki je pregledala Davčna uprava RS, ki ni ugotovila nobenih pomanjkljivosti, pregledala jo je nadzorna komisija Ministrstva za javno upravo ter Ministrstva za zdravje in prav tako niso bile ugotovljene nepravilnosti. Poraba javnih sredstev za plače je povsem transparentna in ker določbe ZSPJS ne določajo razkritja osebnih podatkov imen in priimkov v povezavi z dodatkom za delovno uspešnost, tožeča stranka te evidence ne vodi. V medijih se pojavlja navedba delovnih mest in bruto plača, ne pa ime in priimek javnega uslužbenca. Stranka z interesom ne zahteva razkritja imena in priimka javnega uslužbenca v povezavi z njegovo bruto plačo, ampak v povezavi z dodatkom za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu. To pa ne predstavlja javnih sredstev, saj po 2. členu Uredbe o delovni uspešnosti iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu uporabnik proračuna v letnem poročilu posebej prikazuje sredstva in vire financiranja za delovno uspešnost iz tega naslova. Treba je torej ločiti med delovno uspešnostjo iz

naslova prodaje in dela na trgu ter iz naslova nejavnih dohodkov iz izvajanja javne službe, kar pomeni, da se ločijo javni in zasedbni prihodki.

Stranka z interesom v pripravljalni vlogi z dne 15. 11. 2010 navaja, da je bila Lekarna Mirje na prvem mestu po zaslužku na zaposlenega, sama pa je dobila nizke delovne uspešnosti iz prodaje blaga in storitev na trgu, medtem ko so ostali zaposleni dobili višje, nekateri previsoke glede na analize poslovanje njihovih lekarn. Ime in priimek javnega uslužbenca v povezavi s podatki iz 1. odstavka 38. člena ZDIJZ nista varovana osebna podatka po določbah ZVOP-1.

Tožeča stranka v pripravljalni vlogi z dne 2. 12. 2010 navaja, da sta oba reprezentativna sindikata podala pozitivno mnenje na Pravilnik o izplačevanju sredstev za delovno uspešnost. Stranka z interesom je v Lekarni Mirje zaposlena od 1. 3. 2010, prej pa je bila v Lekarni Bežigrad. Pri tožeči stranki ni zaposlena za polni delovni čas, ampak za 4 ure na dan in dejansko izplačana delovna uspešnost predstavlja 15% osnovne plače, zato delovna uspešnost ni nizka.

Stranka z interesom v pripravljalni vlogi z dne 10. 12. 2010 navaja, da je tožeča stranka konec leta 2009 izplačala zaposlenim veliko večje zneske delovne uspešnosti kot sicer, zato je zahtevala podatke. Dne 2. 3. 2010 je bila premeščena v Lekarno Mirje, kjer je bila do konca junija 2010 na prvem mestu po zaslužku na zaposlenega. Ker je bila njena individualna delovna uspešnost v Lekarni Bežigrad in Lekarni Mirje enaka, to je 83%, bi morala imeti v Lekarni Mirje višjo delovno uspešnost, imela pa je nižjo.

Tožeča stranka v pripravljalni vlogi z dne 28. 12. 2010 meni, da navedbe stranke z interesom v zadnji pripravljalni vlogi ne predstavljajo pravno relevantnih dejstev, ki so pomembna za rešitev predmetnega spora.

Tožba ni utemeljena.

ZDIJZ v 3. točki 1. odstavka 6. člena določa, da organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Nadalje pa 3. odstavek 6. člena določa, da se ne glede na določbe 1. odstavka tega člena, dostop do zahtevane informacije dovoli, če gre za podatke o porabi javnih sredstev, ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega mesta javnega uslužbenca, razen v primerih iz 1. in 5. do 8. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ ter v primerih, ko zakon, ki ureja javne finance ali zakon, ki ureja javna naročila, določata drugače. Iz tega določila torej nedvoumno izhaja, da se dovoli dostop do informacije, ki se nanaša na podatek o delovni uspešnosti javnega uslužbenca, saj gre za podatke, povezane z opravljanjem delovnega mesta javnega uslužbenca, pri tem pa ni izvzet primer iz 3. točke 1. odstavka 6. člena, saj to določilo izvzema le primere iz 1. in 5. do 8. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ. Torej je že 3. odstavek 6. člena ZDIJZ zakonska podlaga za to, da se prosilcu sme dati podatek o delovni uspešnosti posameznega uslužbenca, saj je izrecno določeno, da se dostop do zahtevane informacije dovoli, če gre za podatek o porabi javnih sredstev oziroma podatek, povezan z opravljanjem delovnega razmerja javnega uslužbenca, delovna uspešnost pa je nedvomno podatek, ki izhaja iz delovnega razmerja javnega uslužbenca. Nadalje pa obstaja še ena pravna podlaga, na podlagi katere je stranka z interesom upravičena do podatka o delovni uspešnosti javnih uslužbencev, in to je 1. odstavek 38. člena ZSPJS, ki določa, da so plače v javnem sektorju javne, pri čemer so javnosti dostopni podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, o osnovnih plačah, dodatkih ter delu plače za delovno uspešnost, razen podatka za delovno dobo. Torej je tožena stranka ravnala pravilno, ko je odredila, da se podatki o delovni uspešnosti pokažejo stranki z interesom.

Tožbena navedba o tem, da uporabnik proračuna v letnem poročilu posebej prikazuje sredstva in vire financiranja za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu ter iz naslova nejavnih prihodkov iz izvajanja javne službe ne more vplivati na pravilnost odločitve tožene stranke. V 1. odstavku 38. člena ZSPJS je namreč govora zgolj o delovni uspešnosti na splošno in to določilo ne razlikuje med več vrstami delovne uspešnosti.

Nadalje tožeča stranka meni, da iz 1. odstavka 38. člena ZSPJS ne izhaja, da bi morala biti ime in priimek javnega uslužbenca javno dostopna. To določilo sicer res izrecno ne določa, da so javnosti dostopni podatki poimensko določenega javnega uslužbenca o delovnem mestu, nazivu ali funkciji itd., vendar pa je po mnenju sodišča smiselnost javnosti plač v javnem sektorju ravno v tem, da je javnosti dostopno, koliko ima posamezni poimensko navedeni javni uslužbenec osnovne plače, dodatkov in dela plače za delovno uspešnost. V nasprotnem primeru bi se izničil pomen javnosti plač v javnem sektorju, saj če temu ne bi bilo tako, potem bi se javnosti lahko predstavili zgolj plačilni listi brez imen in priimkov ter ostalih osebnih podatkov in z izbrisanimi podatki za delovno dobo, to pa ne bi pomenilo javnosti plač v javnem sektorju. To, da je mišljeno, da je za posameznika poimensko mišljena javna dostopnost podatkov iz 1. odstavka 38. člena ZSPJS, izhaja tudi iz tega, ker so eden od teh podatkov tudi razni dodatki, kot tudi del plače za delovno uspešnost, to dvoje pa se ne more nanašati na delovno mesto, naziv oziroma funkcijo, ki bi ga zasedala neka nedoločljiva oseba, temveč le na tako delovno mesto, ki ga že zaseda konkretna oseba z imenom in priimkom. Šesti odstavek 38. člena ZSPJS pa pomeni zgolj to, da če se posreduje podatek o celotni bruto plači, potem je tu všteti tudi dodatek za delovno dobo, vse skupaj seveda brez odbitkov, medtem ko se pri prošnjah za podatke o posameznih delih plače ne sme posredovati podatka o dodatku za delovno dobo, kot to izhaja iz 1. odstavka 38. člena ZSPJS. Čeprav v 6. odstavku 38. člena ZSPJS piše, da so dostopni individualni podatki o znesku celotne bruto plače vsakega javnega uslužbenca, v 1. odstavku pa je določeno, da so plače v javnem sektorju javne, pri čemer so javnosti dostopni podatki o delovnem mestu itd., in torej v 1. odstavku ni navedena beseda „individualni“, sodišče meni, da je bil namen zakonodajalca, da so plače v javnem sektorju javne v tem smislu, da se lahko za vsakega javnega uslužbenca poimensko ve, kakšno plačo ima, razen določenih omejitev, ki jih 38. člen ZSPJS določa.

Napačno je stališče tožeče stranke, da je podatek o delovni uspešnosti osebni podatek v smislu ZVOP-1 in zaradi tega ne sme biti javno dostopen. ZVOP-1 je splošni zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov, medtem ko je ZSPJS specialni zakon, ki ima v tem primeru prednost. ZSPJS namreč ne glede na določila ZVOP-1 določa, da so določeni deli plač v javnem sektorju javni, kar vse izhaja iz vsebine 38. člena ZSPJS. V obravnavanem primeru tudi ne pride v poštev uporaba načela sorazmernosti, saj 1. alineja 3. odstavka 6. člena ZDIJZ določa, da se dostop do zahtevane informacije dovoli, če gre za podatke o uporabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca. Formulacija tega člena je taka, da ne omogoča nobene druge možnosti, kot samo to, da se dostop do zahtevane informacij dovoli. Torej ni možnosti uporabe načela sorazmernosti, ko bi se tehtalo med dvema pravno varovanima pravicama. Iz navedenega razloga tudi ni mogoče upoštevati tožbene navedbe, da podatek o dodatku za delovno uspešnost, ki je razkrit skupaj z osebnim imenom in priimkom, predstavlja osebno okoliščino, ki bi lahko ovirala delavca pri nadaljnjem zaposlovanju. Zavezanec po ZDIJZ nima druge možnosti, kot da ta podatek na zahtevo prosilca pokaže, saj mu zakon to zapoveduje, ne glede na to, ali bi lahko to javnega uslužbenca kakorkoli oviralo.

Pri sodbi upravnega sodišča opr. št. U 1934/2007, na katero se tožeča stranka sklicuje ni šlo za enak primer, kot v obravnavani zadevi. V omenjeni zadevi so bili predmet zahteve podatki o bruto in neto honorarjih najbolje plačanih voditeljev in ni šlo za podatke o delovni uspešnosti zaposlenih javnih

uslužbencev.

Neutemeljene so tudi navedbe tožeče stranke, da bi morala tožena stranka k postopku pritegniti osebe, katerih pravice ali pravne koristi bi bile ogrožene z izdano odločbo. Glede na to, da je po 3. odstavku 6. člena ZDIJZ zavezanec po ZDIJZ dolžan pokazati prosilcu podatke, ki so predmet tega spora, prizadete stranke, na katere se podatki nanašajo, ne morejo vplivati na odločitev v tej zadevi.

Ureditev po Zakonu o integriteti in preprečevanju korupcije pa tudi nima povezave z obravnavno zadevo, kjer se ugotavlja, ali so podane pravne podlage za to, da se prosilki prikaže podatke o delovni uspešnosti zaposlenih javnih uslužbencev pri tožeči stranki, ki je po svojem pravnem statusu pravna oseba javnega prava.

Sodišče tudi pritruje stališču tožene stranke, da je po ZDIJZ nepomembno, kakšne motive posamezni prosilec zasleduje z zahtevo za dostop do informacij javnega značaja, saj prosilcem ni potrebno izkazati pravnega interesa.

Kot je zgoraj navedeno, je odločitev tožene stranke pravilna, ker je pravilno uporabila določilo 1. odstavka 38. člena ZSPJS ter 3. odstavka 6. člena ZDIJZ. Iz navedenih razlogov je sodišče na podlagi 1. odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS št. 105/06, v nadaljevanju ZUS-1) tožbo zavrnilo. Zavrnitev tožbe se nanaša tudi na zahtevek o povrnitvi stroškov postopka, saj 4. odstavek 25. člena ZUS-1 določa, da če sodišče tožbo zavrne ali zavrže ali se postopek ustavi, trpi vsaka stranka svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK: Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (1. odstavek 73. člena ZUS-1).

V Ljubljani, dne 30. 3. 2011

Predsednica senata:
mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom
Podpis pr. sodnice sodne kolegije